

 Edebiyat Defteri

Bariř Hayrettin BİLGİÇ -şiirleri-

Oluřturulma Tarihi:
26 Ocak 2022 arřamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

UNUT BENİ

Verdiğin sözleri çabuk unuttun,
Beni bir gecede sattın güzelim.
Gözünden resmimi kalpten adımı,
Ne çabuk kazıyıp attın güzelim.

Nere de eski günler, olmuşuz ırak,
Ağaç gölgesine düşmüş yaşamak,
Aniden bir silkin dön geriye bak,
Ne çabuk unuttun gitti güzelim.

Bir sevda masalı bir anda bitti,
Bana gönderdiğin bir buse yetti,
Kalbine çektiğin nasıl bir setti,
Okları bir anda yuttun güzelim.

Bir sevda masalı hemen biter mi,
Kalp yerleşen aşkı hemen siler mi,
Sen bir deniz, oldun bende bir gemi,
Gözden uzaklaşıp gittin güzelim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1356759/unut-beni.html>

AHLAT

Van Gölü yanına yatmış yamaca,
Gölü seyrederek durursun Ahlat.
Tarihi tamamen bağrına basmış,
Tarihle birlikte uyursun Ahlat.

Doğunun bağrında duran bir cevher,
Gönüllerde taht kurmuş bir cansın Ahlat.
Tarih çizgisiyle bezenmiş her yer,
Açık hava müzesisin sen Ahlat.

Abdurrahman Gazi, Dede Maksutlar,
Çifte kümbet ile Erzan Hatunlar,
Daha sayamadık binler milyonlar,
Bağrında yatıyor şu anda Ahlat.

Serpilmiş üstüne bir desen gibi,
Mezar taşın bir anıttır be Ahlat.
Türklüğün beşiğisin belli halinden,
Bütün bunlar bir kanıttır be Ahlat.

Alparslan'ı sen yolladın zafer'e
Kubbetül islamsın dünden bugüne,
Seninle inliyor bak dağ taş dere,
Tarihte makamın yücedir Ahlat.

Her yerin bir tarih,Her metren sevda,
Parlayan yıldızsın Doğu Anadolu'da
Cevizin,kayısın ahlat taşın, bastonunla,
Görölmeye değer bir yersin Ahlat.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1356934/ahlat.html>

BARIŞ MANÇO

Şarkıları yazan sen
Besteleri yapan sen
Sanatçı kişiliyen
Hayranım barış Manço

Dünya yı senle gezdim
İlginç olaylar gördüm
Sanatı senle sevdim
Sanatçı Barış Manço

Çocuklara yol gösteren
Sevgisini onlara veren
Sen oldun herkese yaren
Seni sevdim Barış Manço

Programlar hazırladın
Bir çok konuda sen vardın
Gıpta eder seni herkes
Der Barış Manço olaydım

Hep verdin zamanla savaş
Seni sevdi bacı gardaş
Oldun eşşeğe arkadaş
Bir ömürsün Barış Manço

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357121/baris-manco.html>

BİR BİLEBİSEN

Ne çok beklemiştim dün,
Telefonlarım durmadan çalsınlar diye.
Özlemiştim sesini ta uzaklardan,
Bana bu ettiğin eziyet niye.

Kar mı yağdı,orya üşüyor musun,
Telefonlar çaldı aramadın sen.
Haber beklediğimi bilmiyor musun,
Burada dona kaldım, ayrıldım ben.

Ararsan, duyamam diye yatmadım,
Saçlarım tarumar hiç taramadım,
Şarkılar dinledim tat alamadım,
Neler çektiğimi bir bilebilsen.

Bugünde; gelmedin gönül yatıma,
Belki giremedim senin hattına,
Bin kez çıktım apartmanın en üst katına,
Adını yazmıştım bir silebilsem.

Sabırlı insanım gene beklerim,
Ama bir haber ver, suçum ne benim.
Belki de anlamsız bu sitemlerim,
Beni bu halimde,bir görebilsen.

Hasret mi,sevdami, özlem mi nedir,
Bir duygu depremi yaşıyorum ben.
Sade bir bağ evi, yeşil bir çemen,
Sen yokken orada bir viranedir.

Ya haber ver, yada çok üzme beni,
Doruk noktasında kaldım sevdanın.
Bir temmuz güneşi doğuyor yine,
Vicdan merhametin, hiç yok mu senin.

Adım Barış senin için yazdım nağmeler,
Değişti mi gündüz olmuş geceler,
Acıya dayanmak kolay mı beyler,
Sahi başka adın yok muydu senin..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357551/bir-bilebilsen.html>

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

Bir elimde bir kalem, bir elimde de kağıt,
O şairler bir alem, her birisi bir anıt.
Dedim bende yazayım, hep onlar gibi şiir,
Karalayıp durdum ben, durdum hep ikide bir
İnan pek çok şey yazdım bilmem oldu mu şiir?
Günden çok, aydan fazla, yazarım senelerdir.
Sundum üçüncü defa sizlerin huzuruna,
Ne olur sizde bakmayın şairin kusuruna.
Beğenmediklerinizi asla hiç okumayın,
Beğendiğiniz varsa onu da alkışlayın.
Kul hatasız olur mu, olmuştur hatalarım.
Okuyucu olarak siz beni bağışlayın.
Sizin eleştiriniz ışık tutacak bana
Gerçek dostsanız eğer asla hiç acımayın.
Sanat alemi derya; bende derya da balık,
Balık oldumsa güya, her yer çok kalabalık.
Sığmasam da derya' ya siz sahile atmayın,
Atarsanız dışarı yaşayamam ölürüm
Atanlar olabilir siz beni kucaklayın.
Kumsaldaki kumlardan ben en küçük olanı,
İnanın hiç yazmadım gerçek dışı yalanı,
En ilki nasıl ise, aynı en son olanı,
Beğenmediğin bir taş kırabilir kafanı,
Bu geminin; binlerce oluvermiş kaptanı,
Süre gelmiş yıllardır, gelmiş şiir bu hale,
Ama hep aydınlatmış, aydınlatmış insanı...
İnsan nasıl unuttur Mehmet Akif'i, Yunus Emre'yi, Karaca oğlan'ı
Milyonlarca daha var, milyarlarca daha var, ölmüşü, yaşayanı,
Buraya yazmaya kalksam yetiremem sayfayı.
Bende girdim sayılır sanat denen dünya'ya,
Kendimi atıverdim bu koskoca derya'ya,
Yüzme bilmesem bile göze aldım boğulmayı,
Vaktiniz olmasa bile elinize alın bu kitabı,
Çevirin bir sayfayı; şöyle bir göz gezdirin,
Yerken yemeği, içerken çayı, yakarken sigarayı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357989/gecmisten-gelecege.html>

ANKARA'NIN KIZLARI

Kara kaşı olur,Ela gözleri,
Aşınadır sana sanki yüzleri,
Güzel olur Ankara'nın kızları,
Fakat evlenince,azar diyorlar.

İyi yarendirler,çoğuda bahtlı,
Zaten az bulursun asık suratlı,
Güzel konuşurlar,sohbeti tatlı,
Fakat cevap versen,bozar diyorlar.

Zamanında gezmiş,bilir her yeri,
Sarışın ne ise; hele esmeri,
İlk bir iki yılda severler seni,
Fakat ondan sonra,ezer diyorlar.

Hep konuşur durur,sevmez susmayı,
Şöyle,böyle geçip gider balayı,
Eğer cimri isen yedin ayyayı,
Parayı az versen çizer diyorlar.

Akşam eve dönsen,bulunmaz yemek,
Kendini çok yormaz,pek vermez emek,
Derdini paylaşmaz,hep kalırsın Tek,
Çünkü gece.Gündüz gezer diyorlar.

Bir gün Kızılay'da,Birgün Ulus'ta
Tiyatro'da bile keserler patsa,
Doktordan gelirsin genede hasta,
Grip dahi olsa,numardan sızar diyorlar.

Bunu yazdım diye,bana kızmayın,
Vefalı olanlar siz alınmayın,
Şairler dostudur hanımın,Bayın,
Hep methiye yazsam,nazar diyorlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359104/ankara-nin-kizlari.html>

BİYOĞRAFİM

Yıl bir Ocak bin dokuz yüz altmış altı bir kış gününde,
Bitlis ili, Ahlat ilçesi, Yoğurt yemez köyünde.
Yeni yılın başlangıcı, saat birinde.
Babamın yaptırdığı, O dağ evinde.
Gelivermişim dünyaya...
Tombul, apalak bir çocukmuşum,
Oyun oynamak için, koşmuşum yorulmuşum.
Gelmişim beş yaşına, ilk okula yazmışlar.
Zaman geç ip giderken, birikiyor anılar.
O küçücük yaşımla, ilkokula gitmişim,
Beş yıllık ilk okulu, dört yılda bitirmişim.
İlk okul bitince' de orta okula gittim,
Dayımların yanında, ilk sınıfı bitirdim.
İkinci sene geldim Ahlat'ın lisesine
Yerleşiverdik orda kalender tepesine
Babam bir ev tutmuştu bir salon üç odalı
Evimizin her yanı evler ile kapalı
Sabah erkenden kalkıp okula gidiyordum
Okulumu ama çok hem de çok seviyordum
Derken bir gün bitiverdi ortaokullu yıllar
Mahalleler gezerken birikiyor anılar
İki üç yıl kadarda buralarda kalmıştık
Mahalledekilere bayağı alışmıştık
Lisedeki yıllarım çok güzel geçi yordu
Sınıfımı geçince ailem seviniyordu
Okulla birlikte vurulmuşum bir kıza
Sanki ay doğuyordu gece gezen hırsıza
Aynı zamanda bur da futbolda oynuyordum
İki üç yıl kadarda buralarda kalmıştık
Mahalledekilere bayağı alışmıştık
Lisedeki yıllarım çok güzel geçi yordu,
Sınıfımı geçince ailem seviniyordu.
Okulla birlikte vurulmuşum bir kıza,
Sanki ay doğuyordu gece gezen hırsıza.
Aynı zamanda bur da futbolda oynuyordum,
Yaz sezonu gelince köyüme dönüyordum.
Köyümüzde de vardı bir futbol takımımız,
Orada toplanmıştık öğrenciydi yarımız.
Şiirde yazıyordum lisedeki yıllarda,
Benim şiirlerim hep dolaşırdı aşklarda.
Yıllar geç ip giderken gelmişim Ankara'ya,
Sanki yeni çıkmıştım ben denizden kara'ya.
Sürgün gibi geçerken yıllarım Ankara' da,
Sevgilim ise hapsini yaşıyordu Oda'da.
Bir yandan çalışıyor, bir yandan okuyordum,
Boş zamanı inanın, gece zor buluyordum.
Üniversite hayatım yenilmişti bu aşk'a,
Ayrılığın ızdırabı inanın ki bambaşka.
Derken günün birinde işimden kovulmuşum,
Bankaların birinde, yeni bir iş bulmuşum.
Sıkıntılı geçerken, benim gençlik yıllarım,
Şiirlere konuydu bütün hatıralarım.
Bir yıl sonra, kendimi köy hizmetlerinde buldum.
İki tatlı kelimeyle, bazen mutlu olurdum.
Gün geldi, zaman çattı, gidiverdim askere,
Nisanın yirmisinde aliverdim teskere.
Askerlik dönüşünde, döndüm eski işime,
Dur demem gerekirdi, hayatın gidişine.

Günler ilerledikçe, yaşım geçti yıllarla,
Herkes bir şey götürdü,ben kaldım anılarla.
Adım Barış, ilim Bitlis, hobim şiir, takımım Galatasaray,
Bana bir kulübe,yeter sizin olsun köşk saray.
Karakter ararım ben, ırka dile önem vermem.
Yalancı insanları hayvan kadar sevemem.
Yeşil rengi, müziği, doğayı çok severim,
Yemek ayrımı yapmam, her yemeği de yerim.
Sevmediğim tek huyum sigardır, sigara,
Günlerden ayrım yapmam,sevmediğim renk kara.
Kanaatli insanım, parayı fazla sevmem.
Tapusunu verseler, bar pavyonlar edinmem.
Bu şiire aktardım kısaca hayatımı,
Okuyanlar ansalar yeter benim adımlı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359556/biyografim.html>

ANKARA SOKAKLARI

Hasret ayrı sevmekse zor,
Zaten sensiz hiç olmuyor,
Gurbet sensiz ekilmiyor,
Ankara sokakların da.

Ellerim daim boş kaldı,
Beynim hep maziye daldı,
Gözlerim seni aradı,
Ankara sokakların da.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359751/ankara-sokaklari.html>

OLMAZ Kİ

Ahlat için biraz harca parayı,
Herkes gibi sende al bu sırayı,
Çeşit bolken hep paylaştın sofrayı,
Çeşit bittiği an kaçmak olmaz ki.

İki kubbeden çıkıp kırklara gitsek,
Bütün kümbetleri gezelim tek,tek
Kırklarda yediysen gekkeli çörek,
Gelip Erkizan'a sıçmak olmaz ki.

Sor çayından çıkıp gitsek uşkuna,
Oradan insek dunusun ovasında,
Ta köylerden Cafer gilin bağına,
Elma çalmak için gelmek olmaz ki.

İki kubbe Dunus Gacer Erkizan'a,
Taht-u Süleyman,İmamlı,yamın çayına,
Kavağı alıp'ta Van gölünün yanına,
Yeşerir diyerek dikmek olmaz ki.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359936/olmaz-ki.html>

AHLAT'IM

Seni ulu kılmış yaradan halık,
Önün Van gölüdür arkan kayalık,
Elinde bastonun sofranda balık,
Ne de dik dururusun sen orda Ahlat.

Van gölün ne berrak havansa kuru,
İçilir çarho' dan suyun dup duru,
Selçuklunun koca imparatorluğu,
Seni başkent yaptı o an Ahlat'ım,
Senle zaferlere gitti Ahlat'ım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360212/ahlat-im.html>

GEÇ KALDIN

Bundan çok yıllar önce, kasabanın birinde
İki çocuk yaşamış küçük bir mahalle' de
Zamanla büyümüşler, okulda gitmişler
Tam lise yıllarında, bir birlerini sevmişler
Erkeğin adı Kenan, kızın adı Galize imiş,
Orta okuldaki aşk, liseye de devretmiş.
Kenan kızı istemiş babası, annesinden,
Onlarda olmaz demiş işsizliği yüzünden.
Anlatmışlar Kenan'ı babasına Galize 'in
Gururlu karakterli bir gencidir mahallenin
Gurur ve karakterle karın doyar mı demiş,
Ne yapsa da Kenan ' im kabullendirememiş.
Razı olmayınca Galize kızın babası,
Kenan 'da da yer etmiş iş arama sevdası.
Olanları bir türlü hazmedemeyen Kenan,
İş aramak üzere ayrılmış kasabadan.
Uzak bir ile doğru, gidiş o gidiş...
Başlamış benliğini oraya koyacak şeyi bulmaya!
Adı da iş.....
Yazdığı mektuplara cevap da alamamış
Gezdiği şehirleri hep iş için dolaşmış.
İş aramış iş aramış iş aramış
Her şey onu bulmuş fakat, o işi bulamamış.
Sonra birden demiş ki İstanbul'a gideyim
Taşı toprağı altın son şansı deneyeyim
O koskoca İstanbul'a gece yarısı inmiş
Yatmak için boş olan inşaatlar gezinmiş
Derken burada rastlamış bir gece bekçisine
Derdini anlatırken sığınmış kulübe' ye
Bekçi dinlemiş buna ta çocukluk çağından
İşini' de ayarlamış; yandaki çay ocağından
Gündüzleri askıyla; Çayı taşıyıp durmuş
Bazen kulübede yatar, bazen parkta uyurmuş
Her hafta aksatmadan mektup yazmış Galize' ye
Ne cevap alabilmiş nede gitmiş gezmeye
Haftalık harçlığıyla biriktirmiş paralar
Kasabaya dönersem düzeler mi aralar
Der kendine sorarmış yıllara okuyarak meydan,
Kasabadan ayrılalı, yirmi beş yıl geçmiş aradan.
Fakat yazdığı mektuplardan hiç cevap alamamış,
Kenan da Galize'yi evlendi sanmış.....
Çalıştığı işinden emekli olunca;
Ölmeden son bir kez göreyim diye
Kasabasına varmış...
Kafasında kasket, elinde baston
Yere yaklaşan çenesiyle;
Galzelerin evinin önüne gelmiş
Ama Kenan lise yıllarındakinden daha aceleci
Heyecanı daha dorukta kalbi ileri fırlayacak gibi
Güp, güp edermiş.
Acaba hala bekliyor mu?
Diye içinden geçirirken, eli zile dokunmuş.
On yaşların da bir çocuk çıkmış içerden
Buyur dedeciğim; ne istediniz benden?
Kendini tanıtmaya anlatmaya çalışırken
Çocuk tamam, tamam seni tanıdım demiş
Sen O 'sun Galize halamın düne kadar sayıkladığı
Hayırsızın sen demiş.
Galize halam seni çok anlattı bizlere

Sen anlatıca görmüş gibi oldum
Ama sana değmezmiş defalarca dedim halama
Laf anlatamadım, inandıramadım
Hayır dedi, olmaz dedi, beni unutmaz dedi
Mektup yazmıştır ama postaya atamamıştır dedi
Delikanlıdır O dedi,
Beni asla unutmaz dedi,
Hala seviyordur dedi,
Senin yapamadığını ben bile, yapardım biliyor musun
Galize ne oldu diye hala soruyor musun?
Bende Galize halamın en küçük yeğeniyim
Ama senden daha çok ben onun seveniyim
Dayanamadı sayıkladı, ağladı geçti yıllar
Kendisi ayrıldı gitti evde yaşıyor anılar
Ne çok isteyen oldu halamın
Her gelene olmaz dedi
Ben yolunu bekliyorum Kenan'ın
Bu gün gelme' de yarın mutlak gelecek,
Askıda kalan bu aşk mutlak bütünleşecek.
Mazeretinde yoktur senin,neden gelmedin bunca sene?
Nasıl kıydın sen zalim, seni böyle sevene.
Şimdi geldim diyorsun Galize yi soruyorsun,
Anlamı kaldı mı be ihtiyar, artık ne bekliyorsun.
Yıllar oldu, aylara oldu, haftalar oldu yeni geldin,
Ona da razı olurdu be ihtiyar,
Dün gelemez miydin, dün gelemez miydin.....
Bak demiş mezarlıktaki toprak yığını göstererek!
Gördün mü demiş?
Kenan ne olduğunu tam anlayamadan
Evet gördüm! Ne olmuş topraklara demiş
Oda Kenan' a
Geç kaldın, geç kaldın, hem de çok geç
Hem' de çok geç demiş.....
Halam dayanamadı artık
Dün, dün onu buraya gömüp
Üstünü toprakla doldurdular
Üstünü toprakla doldurdular
Doldurdular
Doldurdular
Doldurdular.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360371/gec-kaldin.html>

AHLAT'IM CAN AHLAT'IM

Uşkun çekmeye gidek
Tohum ekmeye gidek
Sen koy cacık peyniri
Pide almaya gidek

Ahlata gel ahlata
Sende gel payitahta
Sültan süleymen bile
Taht kurmuştur Ahlata

Dunustan gelir çörek
Sordan gelir göbelek
İmamlıdan deliler
Şehirlidir kecerliler

Ahlata gel ahlata
Sende gel payitahta
Sültan süleymen bile
Taht kurmuştur Ahlata

İki kubede çortiyi içek
Kırklarda şor ayrıanı
Ergezen tam ortası
Kalenderse üst yanı

Ahlata gel ahlata
Sende gel payitahta
Sültan süleymen bile
Taht kurmuştur Ahlata

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360650/ahlat-im-can-ahlat-im.html>

AHLAT ŐEHRI

Göle tepeden bakar
İnan çok canlar yakar
Burada başkentlik yapmış
Tarihte Selçuklular..

Sular Çarho'da kaynar
Gençler halayı oynar
Burada çok güzel olur
Kızlı erkekli toylar

Van gölünün kenarı
Selçuklular diyarı
Ahlat deyip geçmeyin
Çoktur Evliyaları...

Sular Çarho'da kaynar
Gençler halayı oynar
Ően olur bizim burada
Kızlı erkekli toylar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361011/ahlat-sehri.html>

ÇERKEZ KIZI

Gözler ela olur,belleri ince,
Sadık kalır her an,sevdiği gence,
Dünyanın en güzel, kızıdır bence,
Açan bir çiçektir, bu Çerkez kızı.

Aileden alır terbiye ahlak,
Zerre kadar iz yok her an alnı ak
Sanki yeni açmış pembe bir zambak
Dünya güzelidir hep Çerkez kızı.

En güzel yemeği sunar sofraya
Hep saygılı olur ana babaya
Yüzleri benziyor bir dolunaya
Mehtap kadar güzel bu Çerkez kızı

Seni anlar ortak olur derdine
Layık olur her an senin sevgine
Setenay,Denef, Sinemis, Gubse
Güzel isim alır hep Çerkez kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361175/cerkez-kizi.html>

AÇLIK

Bir ilkbahar günü'nde,
Bakarken pencereden,
Çocukların hepsi aç,
Su kaynar tencere'de.

Sordu yaşlı anneye?
O ne ki hep kaynıyor.
Tencerede yok bir şey,
Çocuklar aldaniyor.

Çoğu ağlayıp durdu,
Anne ekmek ver diye,
Hazreti Ömer'imiz,
Unu etti hediye.

Bunu hatırla ne olur!
Ekmeği çöpe atma.
Eğer komşun aç ise,
Sen tok olarak yatma.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361347/aclik.html>

BİR ANNENİN FERYADI

Her Türk genci gibi sana da görev,
Eđitim işindir nöbetse ödev,
Aklına hiç takma sağ salimdir ev,
Seni annen özler sevgili yavrum!

Hak ne emretmişse O olur ancak,
Askerlik dediđin kutsal bir ocak,
Benden sana selam al kucak kucak,
Sende selam gönder sevgili yavrum!

Vatanın emrinde şimdi Müşteba,
Kutsal görev için harcıyor çaba,
Vatanın için çalış olsanda heba,
Vatan senle inler sevgili yavrum!

Bir yıldır askerdin vatan emrinde,
Dağları taradın sen Hakkari'de
Vatan için öldün şehitsin sende,
Senle gurur duyduk sevgili yavrum!

Sensizlik inanki en acı olay,
Sensiz yaşamaksa zaten bir olay
Yollara döküldü tabur ve alay,
Seni uğurluyor sevgili yavrum!

Senin boşluğunu dolduramadım,
bir dakika olsun unutamadım,
Hala gittiđine inanamadım,
Beni de alsaydın ne olurdu yavrum!

Artık Yaşamanın bir anlamı yok,
Sen gittikten sonra çok yıkıldım çok,
Yemeđin içeceđin tadı tuzu yok,
Dayanamıyorum sevgili yavrum!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361999/bir-annenin-feryadi.html>